

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget (2. samling)
(Alm. del - bilag 626)
økonomi- og finansministerråd
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	23. april 2002

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Skatteministeriets grundnotat om et initiativ fra Kongeriget Spanien med henblik på vedtagelse i Rådet (RIA) af en konvention om toldmyndighedernes bekæmpelse af ulovlig narkotikahandel på åbent hav (High Sea).

Notatom et initiativ fra fra Kongeriget Spanien med henblik på vedtagelse i Rådet (RIA) af en konvention om toldmyndighedernes bekæmpelse af ulovlig narkotikahandel på åbent hav (HIGH SEA)

1. Baggrund

Toldmyndighederne har på Fællesskabets område, herunder søterritoriet og luftrummet og navnlig ved ind- og udgangssteder, ansvaret for at forebygge, efterforske og bekæmpe toldovertrædelser af Fællesskabets retsfor skrifter og nationale love. Der er et særligt ansvar for at bekæmpe smugling, herunder smugling af narkotika og psykotrope stoffer.

For at bekæmpe smugling af narkotika og psykotrope stoffer og da ulovlig narkotikahandel ad søvejen er en alvorlig trussel mod EU's borgernes sundhed og sikkerhed, er det ofte

nødvendigt at planlægge toldaktioner udenfor Fællesskabets toldområde, navnlig på åbent hav.

Forslaget til konventionen skal supplere og styrke anvendelsen af FN's konvention imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer (Wiener-konventionen) udfærdiget i Wien den 20. december 1988 og skal ligeledes forstærke det samarbejde, der finder sted på det maritime område på grundlag af konvention af 18. december 1997 om gensidig bistand og samarbejde mellem de europæiske toldmyndigheder (Napoli II-konventionen).

Konventionsforslaget udvider mulighederne for, at toldmyndighedernes fartøjer og fly (i Danmark har toldmyndighederne ingen fly), kan intervenere overfor en anden medlemsstats fartøjer umiddelbart og uden forudgående tilladelse, hvor der for øjeblikket kræves forudgående tilladelse.

I dag kan en medlemsstats toldmyndigheds skibe i medfør af Napoli II-konventionen intervenere overfor et fartøj, der fører en anden medlemsstats flag, på denne stats eget søterritorium, men kan ikke intervenere overfor det samme fartøj på åbent hav, uden at der indhentes forudgående tilladelse.

Proceduren for at opnå forudgående tilladelse til på åbent hav at træffe passende foranstaltninger overfor et fartøj, der fører en anden stats flag, fremgår af Wiener-konventionens artikel 17.

Forslaget til konvention vil gøre det muligt, på åbent hav, at gribe ind overfor fartøjer, der fører en anden medlemsstats flag, uden at der først skal indhentes tilladelse fra flagstaten, hvis der er mistanke om, at der foregår ulovlig narkotikahandel.

Forslaget er offentliggjort i EF-Tidende C 45 af 19. februar 2002. Forslaget er endvidere forelagt Europa-Parlamentet til udtalelse.

2. Indhold

Udkastet til konvention, der er udarbejdet med hjemmel i artikel 34, stk. 2, i TEU.

Udkastets **artikel 1** indeholder definitioner af de begreber, der anvendes i konventionen, således at disse begreber forstås mere entydigt.

Artikel 2 angiver, at målet med konventionen er, at styrke samarbejdet mellem EU's toldmyndigheder, for i overensstemmelse med den internationale havret at bekæmpe den ulovlige handel af søvejen med narkotika og psykotrope stoffer.

Medlemsstaterne skal efter **artikel 3**, nationalt definere og sikre at der er hjemmel til at strafforfølge den af konventionen omfattede kriminalitet, såfremt handlingerne begås om bord på skibe eller ved hjælp af fartøjer eller flydende materiel. Den af konventionen omfattede kriminalitet er besiddelse med henblik på fordeling, transport, omladning, deponering, salg, fremstilling og forarbejdning af narkotika og psykotrope stoffer i ht. definitioner i internationale instrumenter herom.

Undtaget fra konventionens anvendelsesområde er, som nævnt i **artikel 4**, krigsskibe og fartøjer, der anvendes til en officiel offentlig tjeneste af ikke-kommerciel karakter.

Det tydeliggøres i **artikel 5**, at hver stat udøver eksklusiv jurisdiktion i forbindelse med handlinger, der er begået på dets søterritorium eller i dens indre farvande (med forbehold for konvention om gensidig bestand mellem toldforvaltningerne). Udenfor søterritoriet har medlemsstaterne fortrinsret til at udøve jurisdiktion, såfremt lovovertrædelsen er begået om bord på eller ved hjælp af et fartøjs, der fører medlemsstatens flag.

Artikel 6 fastsætter den mandatret, der legitimerer de øvrige medlemsstaters toldmyndigheders intervention på åbent hav overfor en anden medlemsstats fartøjer, såfremt der er mistanke om, at der begås kriminalitet som nævnt i artikel 3. I henhold til mandatretten er der beføjelser til at forfølge, standse og gå ombord på fartøjet, undersøge dokumenter, identificere og udspørge de ombord værende personer, inspicere og såfremt mistanken bekræftes, at beslaglægge narkotika, tilbageholde de formodede ansvarlige personer og føre skibet til havn, idet flagstaten så vidt muligt underrettes forinden eller umiddelbart efter.

Folkerettens almindelige regler skal overholdes i forbindelse med udøvelse af mandatretten.

Der opstilles i **artikel 7** en række garantier i overensstemmelse med FN-konventionens artikel 17 og lovgivning om strafferetspleje. Der skal tages behørigt hensyn til sikkerheden til søs, for fartøjet og lasten samt til ikke at skade flagstatens kommercielle og retlige interesser eller 3. mands kommercielle interesser. Såfremt, der ikke forelå tilstrækkelig begrundelse for at gennemføre aktionen, kan den intervenerende stat gøres ansvarlig for eventuelle skader, medmindre aktionen blev gennemført på flagstatens anmodning.

Fartøjet skal hurtigst muligt tilbageleveres til flagstaten eller frigives til fri sejlads, der skal sikres de tilbageholdte personer samme rettigheder som tilkommer statsborgere (navnlig tolk og advokatbistand) og tilbageholdelsen er underlagt retlig kontrol og frister i henhold til den intervenerende medlemsstats lovgivning.

I **artikel 8** fastsættes det, at en medlemsstat har fortrinsret til at udøve jurisdiktion for sine fartøjer, men at flagstaten kan give afkald på sin ret til fordel for den intervenerende stat. Efter at have foretaget de første retsskridt sender den intervenerende stat et resumé af det indsamlede bevismateriale til flagstaten, som herefter har 1 måned til at tilkendegive om den udøver sin jurisdiktion eller giver afkald herpå.

Eventuel overførsel af tilbageholdte personer kræver ikke en formel udleveringsprocedure, idet en individuel arrestordre eller lignende er tilstrækkelig. Den intervenerende stat attesterer, hvor længe tilbageholdelsen har varet. Denne tid modregnes i den straf, som i givet fald idømmes af den stat, der har udøvet jurisdiktion. Kommunikationen foretages med forbehold for de almene beføjelser, der er tillagt udenrigsministerierne, som hovedregel gennem de respektive justitsministerier.

I henhold til **artikel 9** (der i vid udstrækning gengiver artikel 26 i Napoli II-konventionen og ligeledes er i overensstemmelse med den nuværende artikel 35 i TEU), foregår bilæggelse af tvister vedrørende fortolkning eller gennemførelse af denne konvention, herunder også erstatning for skader og tab, ved direkte forhandlinger mellem de respektive justits- og udenrigsministre. Såfremt det ikke er muligt at opnå enighed, har Domstolen for De Europæiske Fællesskaber beføjelser til at behandle tvisterne, såfremt Rådet ikke har bilagt tvisten inden 1 måned efter 1 medlemsstat har indbragt tvisten for Rådet.

I en erklæring i forbindelse med undertegnelsen, eller på et senere tidspunkt kan medlemsstaterne fremsætte erklæring om at godkende, at EF Domstolen får kompetence til at træffe præjudiciel afgørelse om fortolkningen af konventionen.

Erklæringen kan fremsættes således at EF Domstolen kan anmodes om at træffe en præjudiciel afgørelse vedrørende spørgsmål, der indgår i en retssag, vedrørende fortolkning af denne konvention, såfremt retten skønner, at afgørelsen er

nødvendig før der kan afsiges dom. Anmodningen kan fremsættes enten a) af en ret i medlemsstaten hvis afgørelser ikke kan appelleres eller b) af en ret i medlemsstaten.

Såfremt der afgives en sådan erklæring, finder protokollen for EF Domstolen anvendelse, en medlemsstat kan afgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser.

Domstolen har ikke kompetence til at prøve gyldigheden eller proportionaliteten af de kompetente retshåndhævende myndigheder i henhold til konventionen og kan heller ikke udtale sig om medlemsstaternes beføjelser med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed.

Konventionen vedtages i henhold til *artikel 10* (der ordret gengiver artikel 32, stk. 1, stk. 2 og stk. 3, i Napoli II-konventionen), i overensstemmelse med medlemsstaternes forfatningsmæssige bestemmelser. Konventionen træder i kraft 90 dage efter den sidste af de stater, som på tidspunktet for Rådets vedtagelse af retsakten om udarbejdelse af denne konvention, var medlem af EU, har givet depositaren notifikation om afslutning af de procedurer, der kræves for at vedtage konventionen.

Tiltrædelse kan, jf. *artikel 11* (der ordret gengiver artikel 33, stk. 1 og 4, i Napoli II-konventionen), ske af stater, der er medlem af den Europæiske Union, og træder i kraft for tiltrædende medlemsstater 90 dage efter deponering af deres tiltrædelsesinstrument, eller på den dato hvor konventionen træder i kraft, såfremt de 90 dage udløber inden konventionens ikrafttræden.

Det fremgår af *artikel 12* (der bygger på artikel 34 i Napoli II-konventionen), at medlemsstater, der har part i konventionen kan foreslå ændringer ved henvendelse til depositaren, der underretter Rådet og Kommissionen herom. Ændringer fastlægges af Rådet, der anbefaler medlemsstaterne at vedtage dem i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union er i henhold til *artikel 13* (der gengiver artikel 35 i Napoli II-konventionen) depositar for denne konvention.

3. Gældende dansk ret

Bestemmelserne i FN's konvention imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer (Wiener-konventionen) udfærdiget i Wien den 20. december 1988, herunder artikel 17 om ulovlig transport til søs, er gennemført i dansk ret ved bekendtgørelse af 17. juni 1993.

4. Høring

Udkastet er sendt i høring hos følgende:

Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen og Det Danske Center for Menneskerettigheder.

5. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Såfremt den foreslåede konvention vedtages af Rådet, vil den efterfølgende skulle gennemføres ved dansk lov, men nødvendiggør ikke derudover dansk lovgivning og får ingen finansielle indvirkninger, da den ikke medfører yderligere udgifter i forhold til udgifterne i forbindelse med de nuværende aktiviteter, der udføres af medlemsstaternes toldmyndigheder med hensyn til bekæmpelse af ulovlig narkotikahandel.